உ

குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

வால்யூம் 3 } 1904௵ அக்டோபர்மீ { புத்தகம் 10

வித்தை—V.

[முன் தொடர்ச்சி]

கிராம பாடசாலைகளில் விவசாயம் கற்பித்தல் இன்றியமையாத தென்றும் பாடசாலைகளைச் சுற்றித் தோட்டங்களிருந்து அவற்றில் மாணாக்கர் வேலைசெய்தல் நலமென்றுங் கூறினோம். கிராமாந்தரங்களில் உபயோகமாகும் புத்தகங்கள் கிருஷி சம்பந்தமாகவே இருத்தல் வேண்டும். அமெரிக்கா முதலிய அந்நியநாட்டுச் சாகுபடியைப் பற்றியும் சிற்சில பாடங்களிருத்தல் நலமேயாகும். நம் நாட்டில் நூற்றுக்கு எழுபது பேர்வரை கிருஷித்தொழில் செய்பவர். கவரன்மெண்டாருக்குக் கிடைக்கும் வரும்படிகளில் முக்கியபாகம் நிலவரியே. ஆகையால் குடித்தனக்காரர் கொடுக்கும் வரிகளை அவர்கள் க்ஷேமத்துக்கே பெரும்பான்மை செலவழித்தல் கவரன்மெண்டாரின் கடமை. ஐரோப்பா அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளில் குடிகள் கல்விக்கென்று கோடிக்கணக்காகச் செலவு செய்கிறார்கள். அவ்வளவு செலவுசெய்யமுடியாவிடினும் தற்காலம் செலவு செய்வதினும் அதிக தொகை செலவிட்டாலொழிய குடிகளுக்குத் தகுந்த கல்வி பயிற்றல் முடியாது. கல்வி யபிவிருத்தி யில்லாவிடில் குடிகள் அந்தகாரத்தி லழுந்தி ஞானசூனிய முள்ளவர்களாய் தங்களைத் தாங்களே பாதுகாத்துக்கொள்ள வகையறியாமல் ஆபத்துக் காலத்தில் அவஸ்தைப்பட்டு அநியாயமாய் ஆயி

கணக்காய் மடிந்து போவார்கள். பஞ்ச காலத்துக்குப் போற்றி வைக்கிற நிதியைப் படிப்பு விஷயத்திற் செலவு செய்தால் பெருநன்மை உண்டாகும். அஞ்ஞானம் என்ற இருள் குடிகொண்டிருக்கும் வரை குடிகளின் சங்கடங்கள் தீர இடமில்லை. தொத்து வியாதிகள் நம் நாட்டில் ஸ்திரமாய் குடிகொள்ளுமென்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை. அறிவு ஒன்று ஏற்பட்டால் போதும். அதனைக்கொண்டு எல்லாம் சுலபமாகிவிடும். இதனாலன்றோ "அறிவுடையார் எல்லாமுடையர் அறிவிலார் என்னுடைய ரேனுமிலர்" என்றார் நம் தெய்வப்புலவரும். கிராமங்களில் அறிவு பரவும் பக்ஷத்தில் நம் நாடெங்கும் பரவியதாகவாகும். தற்காலம் கவரன்மெண்டார் தேக சௌக்கியத்துக் கென்று செலவிடும் தொகை ஏராளமாய் மீதமாகும். ஆகையால் அறிவைப் பரவச்செய்து அந்தகாரத்தை ஊரைவிட்டு ஓட்டுதலே நம் நாட்டின் நன்மையைக் கருதும் ஒவ்வொரு புத்திமானுடைய முதற் கடமையாம். இதனைப் பூர்வ அரசர்கள் நம் நாட்டில் முக்கிய கடமையாகக் கொண்டிருந்தன ரென்பது திண்ணம். கலகம் முதலியவற்றால் கவரன்மெண்டாருக்குப் பலவிதத்தில் கவலையையும் துன்பத்தையும் உண்டாக்குபவர் கல்லாத மூடஜனங்களே ஒழிய கற்றவராகார். கற்றவர்களாலே அச்சமயம் கவரன்மெண்டாருக்குப் பேருதவி கிடைக்கின்றது. ஆகையால் குடித்தனக் காரர்களுக்குத் தக்கபடி கல்வி புகட்டல் வேண்டும்.

ரிவினியூ உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்லுங்கால் அக் கிராம பாடசாலைகளைப்பற்றிக் கவனிக்கும் வண்ணம் அவர்களுக்குக் கவரன்மெண்டார் தக்கபடி கட்டளையிடல் பேருபகாரமாகவிருக்கும். மேற்பார்வை சரிவர இல்லாமலே கிராம பாடசாலைகள் கெட்டுப்போகின்றன. கிராம வாசிகள் பாடசாலைகளைக் கண்ணுங் கருத்துமாய்ப்போற்றும் வண்ணம் அதிகாரிகள் அப்போதைக்கப்போது அவர்களைத் தூண்டுதல் செய்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எத்துணையோ

தர்மங்கள் நடக்கின்றன. அந்தத் தர்மங்களில் வித்தியாபரிபாலனத்தை முதற்கடமையாக நினைத்தல் கிராமத்தாரின் க்ஷேமத்துக்கு அநுகூலமாகும். நம் பள்ளிக்கூடங்களில் முற்காலத்தில் மதசம்பந்தமான பாடங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. இன்னும் சில தெருத்திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் அவ்வழக்கமிருந்து வருகின்றது. இது விஷயமாய்க் கிராமத்தார் தாமே கவலை எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டுமே யொழிய வித்தியா இலாகாதார் யாதொன்றும் செய்ய இயலாது. நாமும் நம் கடமையைச் சரிவரச்செய்து கவரண்மெண்டாரையும் அவர்களது கடமையைச் சரிவரச் செய்யச் சொல்லி தூண்டிவருவோமானால் பெரு நன்மை யுண்டாகும். தற்காலம் பிரதம பாடசாலைகளில் நடந்து வரும் ஐந்து வருஷப்பயிற்சியை நான்கு வருஷங்களில் வெகு சுலபமாய் நடத்தலாம். புத்திசாலியான உபாத்தியாயராகவிருக்கும் பக்ஷத்தில் மூன்று வருஷங்களிலேயே முடிக்கலாம். முற்காலத்தில் தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளைகள் மூன்று வருஷங்களுக்குமேல் வாசிப்பது அருமை. அதற்குள் எண்ணுமெழுத்தும் நன்றாகத் தெரியவரும். இக்காலத்தும் அவ்வாறே செய்வது சுலபம். உபாத்தியாயர் தக்கவராயிருந்தாலொழிய முடியாதென்பது திண்ணம். ஆகையால் கிராமத்தார் தக்க உபாத்தியாயர்களைத் தேடிப்பிடித்து ஏற்படுத்துவதுமன்றி அவர்களுக்குத் தக்கபடி உதவியும் செய்தல் வேண்டும். உபாத்தியாயரும் கிராம வித்தியாவிஷயத்தில் தக்க ஊக்கத்துடன் உழைத்துவரல் வேண்டும். இதனினும் புண்ணியமான செய்கை வேறு ஒன்றுமில்லை. எல்லாவற்றிலும் மேம்பட்டதான இக்காரியத்தை நாம் அசட்டைசெய்வது சிறிதும் தகாது. இவ்விஷயத்தில் நம் நாட்டார் ஊக்கத்துடன் உழைத்து வந்தாலன்றி தேசாபிமானமும் மதாபிமானமும் பாஷாபிமானமும் உடையவராகார்கள்.

தெருத்திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் இக்காலத்துச் சிறிதும்பயன்படாத சில விஷயங்களை அநாவசியமாய் உபாத்தியாயர்புகட்டிவருகின்றனர். உதாரணமாக முந்திரி, அரைக்காணி, காணிமுதலியவாய்பாடுகள் ஒருமனிதனது வாழ்நாளில் இனி ஒரு

காலும் உபயோகப்படப்போகிறதில்லை. அப்படியிருந்தும் இன்னும் அவைகளைப் பல பள்ளிக்கூடங்களில் சொல்லிவைக்கிறார்கள். இவ்வாறான அனுவசியங்களை நீக்கல்வேண்டும். மிக்க உபயோகமான பெருகுழி சிறுகுழி வாய்பாடுகளை அநேகங் கிராமங்களில் முற்றிலும் ஒழித்துவிட்டனர். அவைகள் கிராம பாடசாலைகளிலன்றி நகரபாடசாலைகளிலும் கட்டாயமாய்க் கற்பிக்கப்படல் வேண்டும். நீதிசதகங்கள் முற்காலத்தில் போதிகக்கப்பட்டுவந்தன. அவற்றை மறுபடியும் நம் கிராம உபாத்தியாயர்கள் கற்பித்தல் நலம். ஒருபையன் மேற்படிப்புக்குப் போகாமல் நின்றுவிடும்பக்ஷத்தில் அந்நீதிகள் அவனுக்கு ஆயுள்காலம்வரை உபயோகமாகும். இவைநிற்க.

கவர்ன்மெண்டார் மேற்பார்வைபார்ப்பதற்குப்போதுமான உத்தியோகஸ்தர்களை (சூபர்வைசர்களை) நியமனஞ் செய்தல்வேண்டும். அதிகமாய் சப்அஸிஸ்டெண்டு இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமனஞ்செய்தால் பிரதமபாடசாலைகள் அபிவிர்த்தியாகிவிடும் என்று தற்காலம் கவர்ன்மெண்டார் நினைத்திருப்பது அவ்வளவுசரியாகத்தோற்றவில்லை. ஒரு ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டருடைய இலாகாவில் 30 கிராமங்கள்தான் உண்டு. அதுமாதிரி ஒவ்வொரு சூபர்வைசருக்கும் 30 கிராமங்களுக்குமேல் கொடுத்தால் வித்தியாபிவிருத்தியாதல் கஷ்டம். சூபர்வைசர்கள் கிராம நடவடிக்கைகளில் நன்குபழகியவர்களாயிருத்தல் வேண்டும். தமிழே தெரியாத எப். ஏ பீஏக்களை நியமனம் செய்து கிரமங்களில் பழகச்சொன்னால் அவர்கள் ஆங்கிலப் பயிற்சி ஆங்கு யாதுபயன்படும். இருபது கிராமங்களுக்கு மத்தியில் ஒரு உபாத்தியாயர் சங்கமிருத்தல்வேண்டும். பக்ஷம் ஒருமுறை கிராமத்து உபாத்தியாயர்களை ஒன்றுகூட்டித்தெரிந்தவர்களைக்கொண்டு தக்க உபந்நியாசம் செய்யச்சொல்வதுமன்றி மாதிரிப்பாடங்களும் போதனை செய்யச்சொல்லல் நலம். கிராம பாடசாலைகளின் பரிபாலனத்தை மேற்பூண்டிருப்பவராகிய லோகலபண்டுபோர்டார் இந்நுணுக்கமானவிஷயங்களை நன்கு கவனித்து வித்தியாபிவிருத்தியைத் தேடக்கடமைப்பட்டிருக்கி

ளூர்கள். ஒரு தாலுகாவுக்கு ஒரு மாஜிக்லாண்டெர்ன் (விநோதக்காக்ஷிக்கண்ணாடி) ஆவது இருந்து கிராமங்களுக்குச்செல்லுங்கால் சூபர்வைசர்கள் அதன்மூலமாய் பற்பல விநோதக்காக்ஷிகளைப் பிள்ளைகளுக்கும் ஜனங்களுக்கும் காட்டிவருவார்களானல் கிராமத்தார் மனம் விசாலித்து கிராமங்களின் அறிவு அபிவிருத்தியாகும். ஒரு திவலை அழுக்குத்தண்ணீரை பூதக்கண்ணாடியில் வைத்துக்காண்பித்து அதிலிருக்கும் பூச்சி புழுக்களைப்பார்க்கச்செய்து அம்மாதிரி அழுக்கு சலத்திலுள்ள புழுக்களில் கிராமத்தார் நாடோறும் இத்தனைகோடி சாப்பிட இடமுண்டாகின்ற தென்றும் அவற்றினலேயே தொத்துவியாதிகள் உண்டாகின்றனவென்றும், ஆகையால் ஜலத்தைத்தக்க வண்ணம் சுத்தஞ்செய்தே சாப்பிடுதல் அவர்கள் கடமை யென்றும் தெளிவாய்க்காட்டும் பக்ஷத்தில் கிராமத்தார் அழுக்குத்தண்ணீர் குடிப்பதைச் சுலபமாய் நிறுத்துவார்களென்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை. இவ்வாறு கிராமத்தாருக்கு எத்தனையோ விதத்தில் அளவற்ற நன்றி செய்யலாம். கிராமத்தாரின் அறிவை அதிக செலவின்றி விருத்தி செய்தால் எல்லோருக்கும் சுகமுண்டு. ஆகையால் இம்முக்கியமான விஷயத்தில் குடிகளும் கவரன்மெண்டாரும் ஜில்லா போர்டார்களும் ஊக்கமுடன் ஒத்துழைத்து கூடிய சீக்கிரம் நம் நாட்டுக்கு க்ஷேமத்தை உண்டாக்க வேண்டுவது இன்றியமையாதது. "மன்னவன் எப்படி மன்னுயிர் அப்படி" என்பது பழமொழியாகையால் மன்னவர்களே வழிகாட்டிகளாக இருந்து பணச்செலவைப்பொருட்டாக எண்ணமல் அநாவசியமான செலவுகளை நீக்கிக் குடிகளின் சர்வசுகங்களுக்கும் காரணமாக இருக்கின்ற இவ்வரிய விஷயத்தில் கவலை செலுத்தித தேசத்தை முன்னுக்குக்கொண்டு வரக்கூடிய வழி தேடுவார்களென்று நம்புகிறோம். "கல்வியினூங்கில்லை சிற்றுயிர்க்குற்ற துணை" என்று பெரியோர் கூறியதை நாம் ஒரு நாளும் மறக்கவொண்ணது.

[இன்னும் வரும்.]

பத்திராதிபர்.

மன ஏகாக்கிரம்.

(முன்தொடர்ச்சி)

அகவுலகத்தாயினும்சரி, புறவுலகத்தாயினும்சரி, அறிதலாயினும்சரி, செய்நலராயினும்சரி, மனம் சம்பந்தப்படாத சரீர வேலையோ, சரீரம் சம்பந்தப்படாத மனோவேலையோ இல்லையென்பது யாவரும் அறியத்தக்கதொன்று. மனத்துக்கும் சரீரத்துக்கும் உள்ள சம்பந்தம் ஊச்சியென்னும் பூச்சிக்கும் அது சதா சுமந்துதிரியும் கூட்டுக்கும் உள்ள சம்பந்தம்போலும் ஆம் எனக்கூறலர்ம். அதாவது சரீரமானது மனத்தை விட்டுவேறாக அல்லாததொன்றாகவும், மனத்தின் வளர்ச்சிக்கும் புறவுலகத்துள்ள சீதோஷ்ண ஸ்திதிமுதலியவற்றின் ஒற்றுமைக்கும் ஒற்றுமையின்மைக்கும் தக்கபடி புஷ்டியும் ஆரோக்கியமும், அழகுவாய்ந்ததோற்றமும் உடையதாகவும் தன்னைத்தாக்குவன யாவும் மனத்தையும் மனத்தைத்தாக்குவனயாவும் தன்னையும் பாதிக்கத்தக்கவிதத்தில் மனத்தோடு அத்தனை அன்னியோன்னிய சம்பந்தம் உடையதாகவும் இருக்கின்றதென்பதே. சுருங்கக்கூறின் மனமும சரீரமும் ஒரே பொருளின் இரண்டு அற்றங்கள் என்று சொல்லத்தக்கனவாயிருக்கின்றன.

மனம் இருவகைப்படுமென்று மனோதத்துவசாஸ்திரிகள் கூறுவர். அவையாவன:—வெளிப்பட்டதொன்று; வெளிப்படாதது, மற்றொன்று. வெளிப்படாதவொன்றுதான் சரீரத்தைப்போஷித்தல் முதலிய சகல காரியங்களையும் வகித்து அதனையாளுவது. இந்த வெளிப்படாதமனம் தான் அணுமுதல் மனிதன்வரையுள்ள சகலதோற்றங்களிலும் மற்றும் சூனியம் முழுவதும் வியாபித்து சர்வவியாபகமாக நிறைந்து நின்று அவ்வத்தோற்றங்கள் தோன்றுவதற்கும் இருப்பதற்கும் அழிந்து மற்றொன்றாக மாறுவதற்கும் காரணப்பொருளாகியும சகல தோற்றங்களுக்கும் உயிராகியும் இருப்பது. கடவுள், இயற்கை,

பிரமம், சிவம் என்று பற்பல நாமங்களால் கூறப்படும் பொருளும் இஃதேயாம். இஃது வெளிப்பட்டமனத்துக்கு அப்பாற்பட்டதென்று நாம் கூருமலே தெரியவரும். அங்ஙனம் ஒரு மனம் உண்டென்பதுக்குச் சாக்ஷியம் யாதென்று வினவின், கூறுதும். மனுஷியஜாதியுள் 'நான்' 'நான்' என்று விவகரிக்கப்படும் சப்தத்திற்குப்பொருள் மேற்கூறிய இருவகை மனமும் சரீரமும் ஆயினும் அனேகர் சரீரமே மாத்திரமாகவும், சிலர் வெளிப்பட்டமனமும் சரீரமாகவும் கொள்ளுகின்றனர். இவ் வெளிப்படாதமனம் அல்லது கடவுளை வெளிப்பட்டமனம் சரீரம் ஆகிய இவ்விரண்டோடும் கூடியிருக்கப்பார்த்தார் மிகவும் சிலரே. ஆகலின் அச்சந்தேகம் நிவர்த்தித்தல் ஆவசியகம்தான் என்று விசாரிக்கிறேம். வெளிப்பட்ட மனம் என்பது இன்னதென்று எல்லாரும் அறிவார்களென்று நம்புகிறேம். ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்களை இயக்குவிப்பது அஃதே. மேஜையின் மேலிருக்கும் ஒரு புஸ்தகத்தைக் கையில் எடுக்கவேண்டுமென்று நினைத்தவுடன் கையானது அந்தப் புஸ்தகத்தை எடுக்கின்றது. மனத்தில் நினைத்தவுடன் கை யெடுக்கின்றதே! எங்ஙனம் எடுக்கின்றது? என்று விசாரித்தால் எடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் சக்தியானது நரம்பைத்தாக்கவும் நரம்பு சதையைத்தாக்கவும் சதை புஸ்தகத்தை எடுப்பதற்கு வேண்டிய மாதிரியில் நீளவும் குறுகவும் செய்வதால் எடுத்தல் சாத்தியமாகிறது என்று அறிகிறேம். இவ்வளவு வேலைகளும் க்ஷணப்பொழுதில் செய்து முடிக்கப்படுகின்றன. இவ்வளவும் இவைபோல்வனவும் வெளிப்பட்ட மனதின் வேலைகளாகும். இது நிற்க. நமக்குப் பசியுண்டாகிறது. நமக்குப்பசியுண்டாதல் நமது வெளிப்பட்ட மனதறிந்தல்ல. பசியுண்டானபிறகே அது அறிகின்றது. பசி யென்பது சரீரத்தில் "பிருதிவி" அம்சம் குறையாக விருக்கின்றது. அது 'இப்போதே வேண்டும்' என்று சொல்வதாகும், எதற்குச் சொல்வதாகும்? வெளிப்பட்ட மனதுக்கு. எது சொல்கின்றது? வெளிப்படாத மனம் அல்லது கடவுள். இன்னும் [illegible]னவையுட்கொண்ட பின்னர் சரீரத்திலுள்ள கருவிகள் மூலமாகச் சரீரத்துக்குப் பொருந்தத்

தக்க அணுக்களைப்பிரித்தெடுத்து ஜீரணப்படுத்தி இரத்தமாகத் தக்கவையை அவ்விதமாகவும் மற்றும் சரீரத்தின் பற்பலபாகத் துக்கு உபயோகப்படத்தக்கவைகளை அவ்விதமாகவும் செய் தும் உபயோகமில்லாதனவற்றை மலம், மூத்திரம், வேர்வை, புறச்சுவாசம் ஆகிய மார்க்கங்களால் வெளியே தள்ளியும் அங் ஙனம் வெளியே தள்ளுவதற்கு சாதாரணமான வழியில் இய லாதபொழுது சரீரத்திலுள்ள கருவிகளுக்குச் சாதாரணமாக வுள்ள வேலைகளைத் தற்காலத்துக்கு நிறுத்திவைத்து இந்த முக் கியமான வேலையில் சகல சரீர சக்திகளையும புகுவித்து அவை களை எந்த விதத்தாலாவது வெளியே தள்ளியும் (இதைத்தான் சாதாரணமாக ரோகமென்று கூறுவது. சரீரத்துக்குப் பொரு த்தமில்லாத அந்நிய அணுக்களை வெளியேதள்ளவோ அல்லது வேறெந்தக் காரணத்தினாலேனும் சரீரத்தில் ஏதாவது ஒரு பாகத்துக்கோ சக்திக்கோ கூடுதல் குறைவு நேரிட்டால் அதை ஒழுங்குபண்ணவோ செய்வதற்காக பதிவு வேலைகளா கிற உண்ணல் உறங்கல் முதலியன நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு சரீரமும் உள் நடக்கும் வேலைகளும் சாதாரண நிலைக்கு மாறு பட்டுத் தோன்றுவதே வியாதியென்பதாம்) வருவதும் வெளி ப்படாத மனதேயாம். பாஷாணத்தை எடுத்துக் கற்கண்டு என்று சொல்லி நம்மை நம்புகிற ஒரு மனுஷியனிடத்தில் கொடுத்தால் அவன் சாப்பிட்டு விடுகிறான். அவனுக்கு எவ் வளவுதூரம் நம்மிடத்தில் நம்பிக்கையிருந்தாலும் ருசிபேதத் தால் ஒரு வேளை அவன் அதை யுட்கொள்ளாதிருக்கக் கூடும். ஆனால் நாம் அதை கற்கண்டு என்று சொல்லியே மதுரம் கலந்த எந்தப்பான சாதனத்தோடேனும் கலந்து கொடுத்தால் அவன் நம்பி யுட்கொள்ளுவதில் யாதொரு தடையும் இராது. அவன் எவ்வளவு புத்திசாலியாக இருந்தாலும் 'அவன்' என்று சொல்லப்படுகிற அந்த வெளிப்பட்டமனதுக்கு அது, பாஷா ணம். அதாவது சரீரத்துக்குப்பொருந்தாத அணுக்களின் கூட்டம், என்று தெரிகிறதில்லை. ஆயினும் உட்கொண்டு சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் வாந்திசெய்கிறான். ஏன் வாந்திசெய் கிறான்? இவனுடையபுத்திக்கோ அது சரீரத்துக்கு ஒவ்வாத